

Ἄγγελου Τανάγρα-«Πολὺ Ἄργά». — Ἐσχάτως ἀνεβιδάσθη διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Ἄγγελου Τανάγρα «Πολὺ Ἄργά» μονόπρακτον κοινωνικὸν δράμα. Ἡ ὑπόθεσις του ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐν γερωντοπαλλήκαρον, ὁ Σγουρός, ἀγαπᾷ κρυφίως τὴν νεαρὰν κόρην τοῦ φίλου του Προπύλη, τὸν ὁποῖον εὐκολύνει χρηματικῶς εὐρισκόμενον εἰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας.

Ἄλλ' ἡ νέα ἀγαπᾷ τὸν νεαρὸν δικηγόρον Παρθένην, δικηγόρον τοῦ Σγουροῦ καὶ τοῦ πατρός της καὶ ἀνταγαπᾶται ὑπ' αὐτοῦ.

Τὴν πρώτην περιπλοκὴν τοῦ δράματος φέρει ἡ λῆξις ἐνός συναλλάγματος ὀφειλομένου παρὰ τοῦ Προπύλη εἰς τὸν Σγουρόν, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἶνε ἔτοιμος νὰ ἀνανεώσῃ. Ὀλίγαι λέξεις ὁμῶς διαφυγοῦσαι ἀπὸ τὸν δικηγόρον τοῦ ἀποκαλύπτουν ὅτι κάποιος ἀγαπᾷ τὴν λατρευτὴν του, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει οἰκονομικῆς καταστροφῆς θὰ τὴν ζητήσῃ εἰς γάμον, τὸν κάμνουν νὰ ἀλλάξῃ τὰς ιδέας του. Ἡ σκέψις ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ τὴν χάσῃ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἡμέραν, συνεπεία καμμιᾶς ἀτυχοῦς ἐπιχειρήσεως τοῦ πατρός της τὸν κάμνει νὰ λησμονήσῃ πᾶν αἰσθημα εὐθύτητος καὶ ἀποφασίζει διὰ τοῦ λήγοντος συναλλάγματος νὰ ἐκδιᾷ τὸν Προπύλην νὰ τοῦ δώσῃ τὴν κόρην του.

Πρὸς τοῦτο ἐπιφορτίζει ἓνα φίλον του νὰ εὔρῃ τὸν γέροντα καὶ νὰ τοῦ κάμῃ τὰς σχετικὰς προτάσεις.

Ἄλλὰ τὰ γεγονότα ἐπισπεύδονται.

Ὁ Προπύλης φθάνει ἑξαφνα μὲ τὴν θυγατέρα του, ὁ δὲ Σγουρὸς τεταραγμένος ἀφίνει τὸν φίλον του νὰ τὰ διορθώσῃ ὅπως νομίζει.

Ἐκεῖνος πράγματι παραλαμβάνει τὸν Προπύλην εἰς ἄλλο δωμάτιον διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐνῶ ἡ κόρη μένει μόνη εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου τυχαίως φυλλομετροῦσα βιβλίον, ἀποκαλύπτει μερικὰ πειστήρια ἐκ τῶν ὁποίων ἐννοεῖ τὸν ἔρωτα τοῦ Σγουροῦ.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη συγκινεῖ τὴν τρυφερὰν τῆς καρδίαν, ὅτε ἑξαφνα ὁ πατὴρ της εἰσερχόμενος τεταραγμένος τῆς ἀποκαλύπτει τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν καὶ τοὺς ὅρους τοῦ Σγουροῦ.

Τὸ δίλημμα εἶναι ὀδυνηρόν, ἀλλὰ χάριν τοῦ πατρός της ἐκείνη ἀποφασίζει καὶ δηλώνει ὅτι δέχεται τὸν ὅρον.

Ὁ Προπύλης περιχαρῆς τρέχει νὰ φέρῃ τὴν καλὴν εἰδῶσιν, ὅτε ὁ νέος δικηγόρος ὅστις παρέστη ἀκουσίως εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, εἰσέρχεται ἀπληπισμένος καὶ μέμφεται τὴν Πόπην ὅτι χάριν τῶν χρημάτων δέχεται ὡς σύζυγον τὸν Σγουρόν.

Ἐκείνη ἐξηγεῖ τοὺς λόγους καὶ τὴν ἀνάγκην ἥτις τὴν βιάζει νὰ δεχθῇ καὶ τὸν ἀποχαιρετᾷ διὰ παντός. . . Ἀλλὰ. . . ὑπάρχει Θεὸς διὰ τοὺς ἐρωτευμένους ! καὶ ἡ λύσις ἐπερχεται πρὸς ἰκανοποίησίν των ἐνῶ συγχρόνως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀκροατοῦ πλημμυρίζει ἀπὸ οἶκτον καὶ συμπάθειαν πρὸς τὸ δυστυχημένον γερωντοπαλλήκαρον.

Ὅταν δὲ ὅλοι φεύγουν καὶ αὐτὸς βλέπει διὰ παντὸς καταστραφέν τὸ ὄνειρον τῆς εὐτυχίας του, πίπτει ἐπὶ μιᾶς καθέκλας μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν παλάμην, ἀτενίζων περιλύπως εἰς τὸ κενόν.

Πολὺ ἄργά ! Πολὺ ἄργά.